

Asia: VN/12603/2019

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi sosiaali- ja terveydenhuollon asiakastietojen sähköisestä käsittelystä sekä eräksi siihen liittyviksi laeiksi

1. Asiakas- ja potilastietojen käsittely ja luovuttaminen

Onko asiakas- ja potilastietojen käsittelystä ja luovuttamisesta säädetty riittävän selkeästi ja tarkasti? Jos ei ole, miten säännöstä pitäisi muuttaa?

Ensiksikin yleishuomiona luonnokseen, että laissa on riittävän selvästi tietojen luovuttamiseen liittyvät säädökset. Ainoastaan hankaluuksia aiheuttavana osana on se, että asiakas voi kieltää tietojen luovuttamisen palvelutapahtumakohtaisesti.

2. Tahdonilmaukset

Tiedonhallintapalvelua koskevaan 11 §:ään on lisätty uusi kohta liittyen muihin asiakkaan sosiaali- ja terveydenhuoltoon kytkeytyviin palveluihin ja asiakastietojen käsittelyyn liittyvistä tahdonilmauksista. Tiedonhallintapalveluun voisi tallentaa esimerkiksi henkilön vastustuksen hänen tietojensa käytöstä biopankkitoiminnassa. Onko tahdonilmauksista käsittelystä ja luovuttamisesta säädetty riittävän selkeästi ja tarkasti? Jos ei ole, miten säännöstä pitäisi muuttaa?

Tahdonilmauksien käsittely on aika suppeasti pykälässä avattu, mutta esittelytekstistä saa hyvän kuvan mikä on ollut tarkoituksena.

3. Erityissuojattavat asiakirjat

Lain 9 §:stä poistettaisiin sosiaali- ja terveysministeriön asetuksenantovaltuus siitä, mitkä asiakasasiakirjat on luokiteltava erityistä suojasta edellyttäviksi. Lain mukaan Terveiden ja hyvinvoinnin laitos antaisi määräykset valtakunnallisten tietojärjestelmäpalvelujen toteutuksen edellyttämistä tietojärjestelmien olennaisista vaatimuksista ja määrittää asiakasasiakirjojen tietosisällöt ja tietorakenteet sekä tietorakenteissa valtakunnallisesti hyödynnettävät koodistot. Pitäisikö erityissuojattavista asiakirjoista säätää asiakastietolaissa ja potilasasiakirja-asetuksessa? Onko erityissuojattavista asiakirjoista säädetty riittävän selkeästi ja tarkasti? Jos ei ole, miten säännöstä pitäisi muuttaa?

Lain 9 §:stä poistettaisiin sosiaali- ja terveysministeriön asetuksenantovaltuus siitä, mitkä asiakasasiakirjat on luokiteltava erityistä suojausta edellyttäviksi. Lain mukaan Terveiden ja hyvinvoinnin laitos antaisi määräykset valtakunnallisten tietojärjestelmäpalvelujen toteutuksen edellyttämistä tietojärjestelmien olennaisista vaatimuksista ja määrittää asiakasasiakirjojen tietosisällöt ja tietorakenteet sekä tietorakenteissa valtakunnallisesti hyödynnettävät koodistot.

Erytissuojattavista asiakirjoista ei tarvitse säätää laki/asetustasolla, THL:n määräykset riittävät. (Nyt ne tosin ehkä hiukan hankalasti löydettävissä, esim: THL, Kanta.fi, potilastiedon arkisto, kohta 10.4)

4. Omätietovaranto

Lain 12 §:ssä säädettäisiin, että henkilö voi antaa suostumuksensa siihen, että palvelunantajalle voidaan luovuttaa omätietovarannossa olevia hyvinvointitietoja sosiaali- ja terveyspalvelujen toteuttamiseksi. Onko hyvinvointitietojen luovuttamisesta säädetty riittävän selkeästi ja tarkasti? Jos ei ole, miten säännöstä pitäisi muuttaa?

Lain 12 § on työntekijöiden oikeusturvan kannalta haasteellinen. Eli jos kansalainen antaa ammattilaisen hyödyntää omätietovarannon tietoja, niin tässä on riski, että kansalainen muuttaa tietojaan esim. juuri ennen vastaanottoa (muuttaa tai poistaa). Hoitovastuutaho on siis mahdollisesti tehnyt päätelmiä ja suunnitellut jo hoitolinjoja aikaisemmin lukemiensa tietojen pohjalta. Omätietovarannon lokitus pitäisi olla sitten todella tarkka tai pitää vähintään sisällään jotain huomiovärejä tai huomautuksia tyyliin ”asiakas on muuttanut tietoja viimeisen 48h aikana”. Käytäntö on osoittanut, että esim. perheissä käytetään ristiin sähköisiä identiteettejä tai toinen kirjaa ensin omia tietojaan eikä kirjaudu ulos palvelusta ja toinen alkaa kirjailemaan toisen istunnolla omia tietojaan.

5. Omätietovaranto

Lain 19 ja 21 §:ssä säädettäisiin, että henkilöllä on oikeus saada omat asiakas- ja potilastietonsa omätietovarantoon ja edelleen hyvinvointisovelluksiin hyödynnettäviksi. Onko asiakas- ja potilastietojen luovuttamisesta omätietovarantoon säädetty riittävän selkeästi ja tarkasti? Jos ei ole, miten säännöstä pitäisi muuttaa? Pitäisikö omätietovarantoon liittyvät hyvinvointisovellukset sertifioida?

Näissä pykälissä omätietovarannosta mainitaan vain kahdella lauseella, jotka yksinkertaiset ja selkeät. Hyvinvointisovellusten sertifiointi olisi kannatettavaa varmistaen sen, että tietojärjestelmät täyttäisivät käyttöä varten tarvittavat vaatimukset.

Lain 19-21 § voisi vielä nykyistä vahvemmin mahdollistaa tai jopa velvoittaa tiedon luovuttamisen palveluintegraatiota vaativissa tapauksissa herätteiden tmv. avulla (ns. asiakkuuden avaaminen toiselle palvelunantajalle/ammattihenkilölle, esim. päivystyksestä omalääkärille, neuvolasta perhepalveluihin, vammaispalveluista terveydenhuoltoon, sote-palveluista työllisyyspalveluihin jne. tai karkealla tasolla sosiaalihuollosta terveydenhuoltoon ja toisinpäin) ja että luovuttava taho pystyy varmistumaan että tieto on siirtynyt (ns. saattaen vaihtaminen).

6. Valtakunnallisten tietojärjestelmäpalvelujen käytöstä perittävät maksut

Esityksen 47 §:ssä esitetään muutettavaksi valtakunnallisten tietojärjestelmäpalveluiden käytöstä perittävien maksujen perusteita siten, että Kansaneläkelaitoksen tulisi toimittaa arvio seuraavien neljän vuoden kustannuksista yhden vuoden sijasta. Muutoksella tavoitellaan sitä, että merkittävien, valtakunnallisten tietojärjestelmäpalveluiden hoidon edellyttämien investointien kustannukset voidaan huomioida useamman vuoden jaksotuksella niin, etteivät kustannukset kasaannu yksittäiselle vuodelle. Onko maksuihin liittyvistä menettelyistä säädetty riittävän selkeästi ja tarkasti? Jos ei ole, miten säännöstä pitäisi muuttaa?

Kansaneläkelaitoksen tulee vuosittain esittää 46 §:ssä mainitulle neuvottelukunnalle yhteenveto valtakunnallisten tietojärjestelmäpalvelujen tuotantotoiminnasta ja palveluiden käytöstä sekä palvelujen antajilta perittyjen maksujen käytöstä. 46 § Sosiaali- ja terveydenhuollon sähköisen tietohallinnon neuvottelukunta nimi ehdotetaan muutettavaksi Sosiaali- ja terveydenhuollon sähköisen tiedonhallinnan neuvottelukunta.

Lisäksi toisen momentin perusteluissa todetaan, että investointeja voitaisiin rahoittaa hankintavaiheessa valtion talousarviosta hankintavaiheessa ja poistomenettelyn kautta laskuttaa takautuvasti palvelunantajilta ja apteekeilta, mikä mahdollistaisi kustannusten jakautumisen useammalle vuodelle.

Koska palvelunantajilla ja apteekeilla ei ole todellista vaikutusmahdollisuutta kustannuksien syntyyn, erityisesti uusien investointitarpeiden osalta, ehdotuksena, että investoinnit rahoitetaan kokonaisuudessaan valtion talousarviosta. Jatkuvien palveluiden todellisten käyttöpalvelujen veloittaminen palvelunantajilta ja apteekeilta on perusteltua. Useamman vuoden talousarvion esittämistä pidetään kannatettavana.

7. Rekisteröidyn oikeus rajoittaa käsittelyä

Olisiko asiakastietolaissa säädettävä siitä, että rekisteröidyn oikeutta käsittelyn rajoittamiseen voitaisiin rajoittaa silloin, kun rekisteröity kiistää henkilötietojen paikkansapitävyyden (EU:n yleinen tietosuojasetus 18 art 1 kohta a alakohta)?

Asiakas- ja potilasturvallisuus saattaisi erityisesti kiireellisissä tilanteissa vaarantua, mikäli rekisteröidyllä olisi EU:n yleisen tietosuojasetuksen mukainen käsittelyn tilapäinen rajoitusoikeus, joten olisi hyvä, että uudessa asiakastietolaissa olisi tähän liittyen säädös.

8. Muut huomiot

Voitte kirjoittaa muut huomionne tähän

LAUSUNTO KORVAA 15.1. LÄHETETYN LAUSUNNON:

Luonnoksen alussa 3 § oleva terminologia on jo lähtökohtaisesti vaikeaa. Termit palveluntuottaja, palvelunjärjestäjä ja palvelunantaja ovat vaikeaselkoisia. Näitä kuitenkin tarvitaan mm. sopimuksissa ja silloin pitäisi eri tahoja kuvaavat termit olla yksiselitteisiä.

Perusteluosiossa julkisen sosiaalihuollon palvelunantajan olisi liityttävä valtakunnallisten tietojärjestelmäpalvelujen asiakastietojen arkistointipalveluun viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2024 mennessä, vaikka lakiesityksessä ajankohta on 1.9.2024.

Lain 14 § Käyttöoikeus asiakastietoon: pykälässä ei määritellä eikä lakiesityksen alun määritelmissäkään määritellä termiä ”työtehtävä”. Tiukasti tulkiten esim. opiskelija/tutkija/harjoittelija jne. ei välttämättä tee työtehtäviä, mutta perusteet tietojen käsittelyyn silti on olemassa.

17 § Pykälän kokonaisuus on ymmärrettävä, mutta käytännössä hankaluuksia aiheuttaa se, että luovutuskiellon voi tehdä palvelutapahtumakohtaisesti.

Lain 17 § tulisi huomioida palvelunantajan/ammattihenkilön oikeus tietää, että asiakas on kieltänyt jotain tietoa luovutettavaksi.

20 § Sosiaalihuollon asiakastietojen luovuttaminen valtakunnallisten tietojärjestelmäpalvelujen avulla.

Lakiehdotuksessa sosiaalihuollon asiakastietoja voidaan luovuttaa salassapitosäännösten estämättä terveydenhuollon rekisterinpitäjälle terveydenhuollon järjestämiseksi, tuottamiseksi ja toteuttamiseksi asiakkaan antaman suostumuksen perusteella.

Pykälän perusteluosiossa sosiaalihuollon asiakastietoja voidaan luovuttaa salassapitosäännösten estämättä valtakunnallisista tietojärjestelmäpalveluista terveydenhuollon rekisterinpitäjälle sosiaalihuollon järjestämiseksi, tuottamiseksi ja toteuttamiseksi.

Lain 24§ ja 25§ ovat hyvät ja erittäin tärkeää olisi se, että STM tai THL antaisi tarkemmat ohjeet lokiasioihin liittyen.

7 luku Tietojärjestelmien olennaiset vaatimukset

32 §

Lakiehdotuksen mukaan palvelunantajalle voitaisiin luovuttaa nämä tietojärjestelmän mukana annettavat tiedot suomen, ruotsin tai englannin kielellä. Myös tietojärjestelmää käyttävälle sosiaali- tai terveydenhuollon henkilöstölle tarkoitettujen ohjeiden ja muiden tietojen olisi oltava suomen, ruotsin tai englannin kielellä.

Nykyinen laki käyttää tai-sanalla sanaa ja eli joka tapauksessa tässä on nyt haettu muutosta olemassa olevan lain velvoitteisiin. Tietojärjestelmätoimittajien antamien ohjeiden osalta tekstiä ei ole muutettu, eli siellä on nytkin jo lukenut suomi, ruotsi tai englanti. Järjestelmätoimittajien pitäisi antaa ohjeet viranomaistahon vaatimalla kielellä eikä saisi itse pystyä päättämään siitä, että toimittavat englanninkieliset dokumentit, joita sitten sovellusasiatuntijat yrittävät kääntää suomeksi. Ehdotuksena muutokseksi: ”Tietojärjestelmää käyttävälle sosiaali- tai terveydenhuollon henkilöstölle tarkoitettujen tietojen ja ohjeiden on oltava suomen tai ruotsin kielisiä.

Laki sosiaalihuollon asiakasasiakirjoista annetun lain muuttamisesta

28 § Voimaantulo

Lain 22 §:n 2 ja 3 momentin ja 23 §:n soveltamisen voimaantulon siirtäminen nykyisen lain ajankohdasta 1.1.2021 on hyvä asia, koska osa organisaatioiden käytössä olevista tietojärjestelmistä ei kykene lakimuutosten toteutukseen ainakaan vielä 1.1.2021. Käytännössä lakia ei pystytä toteuttamaan kaikilta osin edes vielä 1.1.2022, sillä sosiaalihuollon asiakastietoja käsitellään osin myös potilasjärjestelmissä, joita järjestelmätoimittajat eivät ole ilmoittaneet käyttötarkoitukseltaan sosiaalihuollon asiakastietojärjestelmiksi eivätkä toimittajat tulle tekemään järjestelmiin tarvittavia muutoksia.

Voimaantulon osalta kannattaisi harkita, voitaisiinko soveltaminen sitoa pelkästään valtakunnalliseen sosiaalihuollon arkistoon liittymiseen, joka laissa nyt aikataulutetaan vuodelle 2024 ja jättää pykälästä kokonaan pois säädös arkistoon liittymisestä riippumattomasta takarajasta 1.1.2022.

Haapio Tuula
Tampereen kaupunki Sosiaali- ja terveystieteiden palvelut - Apulaispormestari
Johanna Loukaskorpi

Asia: VN/12603/2019

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi sosiaali- ja terveydenhuollon asiakastietojen sähköisestä käsittelystä sekä eräksi siihen liittyviksi laeiksi

1. Asiakas- ja potilastietojen käsittely ja luovuttaminen

Onko asiakas- ja potilastietojen käsittelystä ja luovuttamisesta säädetty riittävän selkeästi ja tarkasti? Jos ei ole, miten säännöstä pitäisi muuttaa?

Ensiksikin yleishuomiona luonnokseen, että laissa on riittävän selvästi tietojen luovuttamiseen liittyvät säädökset.

2. Tahdonilmaukset

Tiedonhallintapalvelua koskevaan 11 §:ään on lisätty uusi kohta liittyen muihin asiakkaan sosiaali- ja terveydenhuoltoon kytkeytyviin palveluihin ja asiakastietojen käsittelyyn liittyvistä tahdonilmauksista. Tiedonhallintapalveluun voisi tallentaa esimerkiksi henkilön vastustuksen hänen tietojensa käytöstä biopankkitoiminnassa. Onko tahdonilmauksista käsittelystä ja luovuttamisesta säädetty riittävän selkeästi ja tarkasti? Jos ei ole, miten säännöstä pitäisi muuttaa?

Ainoastaan hankaluuksia aiheuttavana osana on se, että asiakas voi kieltää tietojen luovuttamisen palvelutapahtumakohtaisesti. Tahdonilmauksien käsittely on aika suppeasti pykälässä avattu, mutta esittelytekstistä saa hyvän kuvan mikä on ollut tarkoituksena.

3. Erityissuojattavat asiakirjat

Lain 9 §:stä poistettaisiin sosiaali- ja terveysministeriön asetuksenantovaltuus siitä, mitkä asiakasasiakirjat on luokiteltava erityistä suojausta edellyttäviksi. Lain mukaan Terveiden ja hyvinvoinnin laitos antaisi määräykset valtakunnallisten tietojärjestelmäpalvelujen toteutuksen edellyttämistä tietojärjestelmien olennaisista vaatimuksista ja määrittää asiakasasiakirjojen tietosisällöt ja tietorakenteet sekä tietorakenteissa valtakunnallisesti hyödynnettävät koodistot. Pitäisikö erityissuojattavista asiakirjoista säätää asiakastietolaissa ja potilasasiakirja-asetuksessa? Onko erityissuojattavista asiakirjoista säädetty riittävän selkeästi ja tarkasti? Jos ei ole, miten säännöstä pitäisi muuttaa?

Erytysuojattavista asiakirjoista ei tarvitse säätää laki/asetustasolla, THL:n määräykset riittävät. (Nyt ne tosin ehkä hiukan hankalasti löydettävissä, esim: THL, Kanta.fi, potilastiedon arkisto, kohta 10.4)

4. Omatietovaranto

Lain 12 §:ssä säädettäisiin, että henkilö voi antaa suostumuksensa siihen, että palvelunantajalle voidaan luovuttaa omatietovarannossa olevia hyvinvointitietoja sosiaali- ja terveystietojen toteuttamiseksi. Onko hyvinvointitietojen luovuttamisesta säädetty riittävän selkeästi ja tarkasti? Jos ei ole, miten säännöstä pitäisi muuttaa?

Lain 12 § on työntekijöiden oikeusturvan kannalta haasteellinen. Eli jos kansalainen antaa ammattilaisen hyödyntää omatietovarannon tietoja, niin tässä on riski, että kansalainen muuttaa tietojaan esim. juuri ennen vastaanottoa (muuttaa tai poistaa). Hoitovastuutaho on siis mahdollisesti tehnyt päätelmiä ja suunnitellut jo hoitolinjoja aikaisemmin lukemiensa tietojen pohjalta. Om tietovarannon lokitus pitäisi olla sitten todella tarkka tai pitää vähintään sisällään jotain huomiovärejä tai huomautuksia tyyliin ”asiakas on muuttanut tietoja viimeisen 48h aikana”. Käytäntö on osoittanut, että esim. perheissä käytetään ristiin sähköisiä identiteettejä tai toinen kirjaa ensin omia tietojaan eikä kirjautu ulos palvelusta ja toinen alkaa kirjailemaan toisen istunnolla omia tietojaan.

5. Om tietovaranto

Lain 19 ja 21 §:ssä säädettäisiin, että henkilöllä on oikeus saada omat asiakas- ja potilastietonsa om tietovarantoon ja edelleen hyvinvointisovelluksiin hyödynnettäviksi. Onko asiakas- ja potilastietojen luovuttamisesta om tietovarantoon säädetty riittävän selkeästi ja tarkasti? Jos ei ole, miten säännöstä pitäisi muuttaa? Pitäisikö om tietovarantoon liittyvät hyvinvointisovellukset sertifioida?

Näissä pykälissä om tietovarannosta mainitaan vain kahdella lauseella, jotka yksinkertaiset ja selkeät. Hyvinvointisovellusten sertifiointi olisi kannatettavaa varmistaen sen, että tietojärjestelmät täyttäisivät käyttöä varten tarvittavat vaatimukset.

Lain 19-21 § voisi vielä nykyistä vahvemmin mahdollistaa tai jopa velvoittaa tiedon luovuttamisen palveluintegraatiota vaativissa tapauksissa herätteiden tmv. avulla (ns. asiakkuuden avaaminen toiselle palvelunantajalle/ammattihenkilölle, esim. päivystyksestä omalääkärille, neuvolasta perhepalveluihin, vammaispalveluista terveydenhuoltoon, sote-palveluista työllisyyspalveluihin jne. tai karkealla tasolla sosiaalihuollosta terveydenhuoltoon ja toisinpäin) ja että luovuttava taho pystyy varmistumaan että tieto on siirtynyt (ns. saattaen vaihtaminen).

6. Valtakunnallisten tietojärjestelmäpalvelujen käytöstä perittävät maksut

Esityksen 47 §:ssä esitetään muutettavaksi valtakunnallisten tietojärjestelmäpalveluiden käytöstä perittävien maksujen perusteita siten, että Kansaneläkelaitoksen tulisi toimittaa arvio seuraavien neljän vuoden kustannuksista yhden vuoden sijasta. Muutoksella tavoitellaan sitä, että merkittävien, valtakunnallisten tietojärjestelmäpalveluiden hoidon edellyttämien investointien kustannukset voidaan huomioida useamman vuoden jaksotuksella niin, etteivät kustannukset kasaannu yksittäiselle vuodelle.

Onko maksuihin liittyvistä menettelyistä säädetty riittävän selkeästi ja tarkasti? Jos ei ole, miten säännöstä pitäisi muuttaa?

Pykälän toiseen momenttiin on kirjattu, että Kansaneläkelaitoksen ja Väestörekisterikeskuksen tulee toimittaa vuosittain sosiaali- ja terveysministeriölle selvitys edellisen vuoden kustannuksista ja kustannuksiin vaikuttaneista tekijöistä sekä arvio seuraavan neljän vuoden käyttömaksujen perustana olevista kokonaiskustannuksista ja seuraavan neljän vuoden investointitarpeista ja niiden kustannuksista. Kansaneläkelaitoksen tulee vuosittain esittää 46 §:ssä mainitulle neuvottelukunnalle yhteenveto valtakunnallisten tietojärjestelmäpalvelujen tuotantotoiminnasta ja palveluiden käytöstä sekä palvelujen antajilta perittyjen maksujen käytöstä.

Lisäksi toisen momentin perusteluissa todetaan, että investointeja voitaisiin rahoittaa hankintavaiheessa valtion talousarviosta hankintavaiheessa ja poistomenettelyn kautta laskuttaa takautuvasti palvelunantajilta ja apteekkeilta, mikä mahdollistaisi kustannusten jakautumisen useammalle vuodelle.

Koska palvelunantajilla ja apteekkeilla ei ole todellista vaikutusmahdollisuutta kustannuksien syntyyn, erityisesti uusien investointitarpeiden osalta, ehdotuksena, että investoinnit rahoitetaan kokonaisuudessaan valtion talousarviosta. Jatkuvien palveluiden todellisten käyttöpalvelujen veloittaminen palvelunantajilta ja apteekkeilta on perusteltua. Useamman vuoden talousarvion esittämistä pidetään kannatettavana.

7. Rekisteröidyn oikeus rajoittaa käsittelyä

Olisiko asiakastietolaissa säädettävä siitä, että rekisteröidyn oikeutta käsittelyn rajoittamiseen voitaisiin rajoittaa silloin, kun rekisteröity kiistää henkilötietojen paikkansapitävyyden (EU:n yleinen tietosuojasetus 18 art 1 kohta a alakohta)?

Asiakas- ja potilasturvallisuus saattaisi erityisesti kiireellisissä tilanteissa vaarantua, mikäli rekisteröidyllä olisi EU:n yleisen tietosuojasetuksen mukainen käsittelyn tilapäinen rajoitusoikeus, joten olisi hyvä, että uudessa asiakastietolaissa olisi tähän liittyen säädös.

8. Muut huomiot

Voitte kirjoittaa muut huomionne tähän

Luonnoksen alussa 3 § oleva terminologia on jo lähtökohtaisesti vaikeaa. Termit palveluntuottaja, palvelunjärjestäjä ja palvelunantaja ovat vaikeaselkoisia. Näitä kuitenkin tarvitaan mm. sopimuksissa ja silloin pitäisi eri tahoja kuvaavat termit olla yksiselitteisiä.

Perusteluosiossa julkisen sosiaalihuollon palvelunantajan olisi liityttävä valtakunnallisten tietojärjestelmäpalvelujen asiakastietojen arkistointipalveluun viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2024 mennessä, vaikka lakiesityksessä ajankohta on 1.9.2024.

Lain 22 §:n 2 ja 3 momentin ja 23 §:n soveltamisen voimaantulon siirtäminen nykyisen lain ajankohdasta 1.1.2021 on hyvä asia, koska osa organisaatioiden käytössä olevista tietojärjestelmistä

ei kykene lakimuutosten toteutukseen ainakaan vielä 1.1.2021. Käytännössä lakia ei pystytä toteuttamaan kaikilta osin edes vielä 1.1.2022, sillä sosiaalihuollon asiakastietoja käsitellään osin myös potilasjärjestelmissä, joita järjestelmätoimittajat eivät ole ilmoittaneet käyttötarkoitukseltaan sosiaalihuollon asiakastietojärjestelmiksi eivätkä toimittajat tulle tekemään järjestelmiin tarvittavia muutoksia.

Voimaantumisen osalta kannattaisi harkita, voitaisiinko soveltaminen sitoa pelkästään valtakunnalliseen sosiaalihuollon arkistoon liittymiseen, joka laissa nyt aikataulutetaan vuodelle 2024 ja jättää pykälästä kokonaan pois säädös arkistoon liittymisestä riippumattomasta takarajasta 1.1.2022.

Haapio Tuula
Tampereen kaupunki Sosiaali- ja terveyspalvelut - apulaispormestari
Johanna Loukaskorpi